

Brănești -
„În memoriam
Ion Popescu
Pasărea“

5

Buftea -
Summer
Well
Festival
2021

6

Piatră,
carte
și cultură

9

31 august 2021
Ziua Limbii
Române: cursuri,
expoziții, muzică,
film, expoziții,
teatru și
conferințe

11

condeie Ilfovene

Nr. 48 | septembrie 2021 | Publicație de cultură

„Povești din vremuri de demult“ în Parcul Mogoșoaia

(pagina 7)

(pagina 3)

„Adoptă un câine, schimbă o viață!“

George V. GRIGORE

Măgurele. Evoluție prin educație

Asociația „Măgurele Science Park“, în calitate de partener, a invitat în perioada 21 august - 4 septembrie, elevii de liceu, profesorii de științe și consilierii școlari să se înscrie la Școala de vară de Știință și Tehnologie (MSciTeh), ediția a VI-a 2021. MSciTeh este un program adresat elevilor de liceu, profesorilor de științe (fizică, chimie, matematică, biologie, geologie, informatică, tehnologii) și consilierilor școlari din învățământul gimnazial și liceal care își propune să le facă accesibile laboratoarele de cercetare, experiența cercetătorilor de pe platforma Măgurele, a cadrelor didactice din Universitatea din București și ale invitaților acestora, pentru stimularea și creșterea interesului pentru știință și cariere în domenii asociate. Pentru elevi, MSciTeh constă în stagii de inițiere în cercetare în echipe reduse de 3-4 elevi, cu subiecte diverse propuse de echipele de mentori. Temele, diverse și interdisciplinare, acoperă domenii de știință, inginerie, automatizări și tehnologii digitale, mediu, impact și comunicare pentru societate. Pentru profesorii de științe și consilierii școlari, școala de vară este prilejul de a exersa o viziune integrată asupra predării științelor, dar și o abordare a educației ca un rezultat al colaborării dintre profesorii dintr-o școală dinamică și deschisă spre comunitate. Ca în fiecare, an participanții au fost provocați cu o temă centrală: Tehnologii cuantice: principii și aplicații. Celelalte trei categorii de proiecte se înscriu în categoriile deja cunoscute: Științele mediului, fizică, chimie și biologie, inginerie, automatizări și tehnologii digitale, știință pentru societate - impact și educație. Anul acesta, Asociația „Măgurele Science Park“ a fost prezentă la MSciTeh 2021 cu tema „De la virtual la real și invers prin modelare 3D“, susținută de SmartLab Măgurele. ■

40 de copii din Voluntari (România) au vizitat Centrul de Informare al României din Ismail (Ucraina)

Timp Românesc

La 15 august 2021, un grup de 40 de copii de la Școala Gimnazială nr. 2 din Voluntari, însoțiți de șase cadre didactice (în frunte cu directorul Iuliana Arsene și coordonatorul Mariana Ioniță, au vizitat Centrul de Informare al României din Ismail. Agenda vizitei a inclus o întâlnire cu administratorul CIR Ismail, Natalia Ursu, și rectorul

Universității Umaniste de Stat din Ismail, prof. dr. Yaroslav Kichuk, care i-a salutat cu afecțiune și i-a asigurat că universitatea este deschisă pentru dialog și colaborare. Oaspeții, costumați în port popular, au fost întâmpinați cu multă bucurie și căldură sufletească de copiii de la Școala de Limba Română din cadrul CIR Ismail, care au vorbit în limba română și au legat noi prietenii. Pe parcursul zilei, delegația a vizitat Catedrala „Acoperământul Maicii Domnului“, zona Dioramei (vechea moschee), Biserica Sf. Nicolae și Faleza din Ismail. Copiii din România au donat cărți în limba română pentru copiii etnici români din comunitățile istorice din regiunea Odesa, iar cadrele didactice au oferit colaboratorilor CIR Ismail un cadou extraordinar, purtând un simbol național - Ia românească. ■

Sursa: CIR Ismail

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE DTP: Dan DULGHERU tipar - www.tipografiaKLM.ro Tel. 0371.084.001: e-mail: condeieilfovene@gmail.com ISSN 2601 - 0984: ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Elevii din Brănești, la Aluniș Art Center Buzău 2021

În zona în care se află așezările rupestre din Munții Buzăului sau ținutul misterios numit Țara Luanei, în apropiere de Ansamblul religios Aluniș - Nucu - Ruginoasa, care se întinde pe raza localităților Bozioru (Nucu) - Brăești (Ruginoasa) - Colți (Aluniș), a luat ființă Centrul Cultural „Aluniș Art Center“. Aici, în patria chihlimbarului, a fost găzduită recent prima tabără de pictură - Aluniș Retreat. 15 tinere pictorițe au creat 70 de lucrări de pictură și ceramică trăgând inspirație din peisajele și locurile Alunișului. Tabăra s-a încheiat cu un vernisaj în Centrul de Artă Aluniș, unde lucrările au putut fi admirate de vizitatori. Iulia Sirbu este „inimă“ acestui fenomen cultural. Maria Cătălina Andrieș, una dintre vizitatoare, a surprins frumos în cuvinte o parte din povestea centrului: „La al doilea an de existență, Centrul de Artă Aluniș nu mai e doar pariul cu sine al unui grup de vizitatori, care s-au săturat de convențional și de corporatism. E și aventura unei întregi comunități în curs de a-și recupera și valorifica moștenirea materială și nu numai“. Înaintea pictorilor aici a fost organizat un inedit concert de cobză „la răcoarea pădurii“ al lui Simion Bogdan Mihai, cu intrarea gratuită. Simion Bogdan Mihai este cel mai tânăr cobzar din țara noastră, cântă la o cobză veche de 95 de ani, este absolvent de

Litere (licență și master) și pregătește o teză de doctorat despre imaginea Regelui Carol I în secolul al XIX-lea. Această prezentare nu constituie decât o palidă descriere a lui Bogdan Simion, un tânăr sclipitor, originar din Râmnicu Vâlcea, care este și o adevărată „enciclopedie muzicală umană“. La Aluniș totul a început de la o școală de sat abandonată de 10 ani, din care au fost scoase patru tone de gunoi de către voluntari, astfel încât să poată încăpea pianul. Aceasta se întâmpla acum doi ani. Astăzi, pe pereți și în curte sunt expuse tablouri și sculpturi, turiștii se opresc pentru o limonadă rece și pleacă cu un borcan de miere naturală, iar copiii din sat vin să ia lecții de muzică, sau să vadă un film sau un spectacol. Puține sate din România se pot lăuda, ca Alunișul de Buzău, că au o galerie de artă. În iulie, printre colaboratorii Centrului de Artă Aluniș s-a aflat și grupul de copii din cadrul „Asociației Helios - Tradiții și Obiceiuri“ din Brănești, care au venit la un eveniment spectacol în care i-au învățat pe doritori tehnica și arta construirii măștilor tradiționale românești (măști de cuc și cucoalice) și au prezentat jocuri, dansuri, tradiții și obiceiuri românești din zona Brănești. Asociația din Brănești dorește să contribuie la dezvoltarea educației în România și la evoluția obiceiurilor tradiționale românești. Evenimentele au loc în aer liber în grădina generoasă a centrului, gard în gard cu „Așezările Rupestre Aluniș“. ■

George V. GRIGORE

Echipa Națională a României la Dezbateri pentru Elevi, în primele opt ale lumii

Naționala României la Dezbateri pentru Elevi a obținut, pentru prima dată în istorie, o clasare în primele opt echipe ale lumii la Campionatul Mondial de Dezbateri pentru Elevi (World Schools Debate Championship), care s-a desfășurat online între 25 iulie și 5 august. În rundele preliminare echipa noastră a înregistrat cinci victorii (vs. Grecia, Israel, Slovacia, Ghana, Rwanda) și trei înfrângeri (vs. Danemarca, Africa de Sud și Irlanda). Astfel, cu cinci victorii, 17 decizii ale arbitrilor și 249.57 puncte individuale, echipa României s-a calificat în rundele eliminatorii de pe locul 10 în divizia a doua (sunt două divizii). În șaisprezecimi a învins cu 3-0 echipa Mongoliei și în optimi a trecut cu 2-1 de echipa Africii de Sud, ajungând, pentru prima dată în istorie în sferturile competiției. Echipa României a fost singura din Europa prezentă în sferturile Campionatului Mondial, echipe puternice, de vorbitori nativi de limba engleză, precum echipa Angliei sau Irlandei, părăsind turneul în fazele anterioare. În clasamentul general, echipa României s-a clasat pe locul 8 din 74 de țări participante la ediția din acest an. Echipa României a obținut, de asemenea, titlul de Cea mai bună echipă EFL („EFL Best Team“), prima din cele 19 echipe EFL din concurs (înaintea unor echipe precum Danemarca, Lituania, Japonia, Germania, Croația, Ungaria), iar Valeriu Cărășel (unul dintre componenții din acest an ai lotului) a obținut locul opt în clasamentul individual EFL. La fiecare ediție a Campionatului Mondial se realizează, pe lângă clasamentul general, un clasament EFL al țărilor unde engleza se învață la școală ca limbă străină, spre deosebire de țările unde este limbă nativă (ex. Canada, campionii din acest an, SUA, Australia, Anglia) sau ESL (English as a Secondary Language), țări unde engleza este limbă oficială secundară și elevii au învățământ integral în această limbă (Hong Kong, Filipine, India, Pakistan etc.). Campionatul Mondial de Dezbateri pentru Elevi (World Schools Debate Championship) din acest an s-a desfășurat online între 25 iulie și 5 august și a adunat la start 74 de echipe naționale. Desfășurat integral în limba engleză, turneul a avut opt runde preliminare, urmate de runde eliminatorii, începând cu șaisprezecimi. Fiecare rundă preliminară a fost arbitrată de câte trei arbitri. Fiecare arbitru a oferit o decizie și un punctaj individual (speaker points) vorbitorilor din concurs. Echipa României din acest an a fost formată din elevii Oana Nițu (Colegiul Național „Mihai Viteazul“ Ploiești), Elena Rădulescu (Colegiul Național „Sfântul Sava“ București), Tania Acsinte (Colegiul Național „Sfântul Sava“ București), Irina Chicuş (Colegiul Național „Gheorghe Lazăr“ București), Valeriu Cărășel (Colegiul Național „Mihai Viteazul“ București) și rezerva Arina Dumitru (Colegiul Național „Mihai Viteazul“ Ploiești). Lotul de antrenori care au pregătit în acest an echipa națională a fost format din traineri și arbitri cu experiență ai Asociației Române de Dezbateri, Oratorie și Retică - ARDOR, mulți dintre ei foști componenți ai echipei naționale: Șerban Pitic, Diana Diaconescu, Ștefan Matei, Teodor Grama, Laura Drăgoi, Andrei Olaru, Miruna Cozianu, Eveline Dicu, Cătălin Panțiru. România este reprezentată la Campionatul Mondial de Dezbateri pentru Elevi (World Schools Debate Championship) din 2006, având cea mai bună performanță în 2020: locul 15 în clasamentul general și locul 1 în clasamentul English as a Foreign Language. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

„Adoptă un câine, schimbă o viață!“

Inițiativa reprezintă o premieră la nivel de consiliu județean

Cristina ANGHELUȚĂ, George V. GRIGORE

La 21 august a.c., Consiliul Județean Ilfov a făcut un pas înainte spre soluționarea problemei animalelor fără stăpân și a anunțat lansarea platformei de adopții www.ilfovadopta.ro.

Inițiativa reprezintă o premieră la nivel de consiliu județean și se derulează sub îndemnul „Adoptă un câine, schimbă o viață!“ Obiectivul este acela de a promova adopția câinilor și de a încuraja sterilizarea animalelor cu și fără stăpân, pentru comunități mai sigure, bazate pe comportamente corecte și pe cooperarea dintre cetățeni și autorități.

Hubert Thuma, președinte al CJ Ilfov: Pe www.ilfovadopta.ro, gratuit, simplu și rapid își poți face un prieten pe viață

Hubert Thuma, președintele Consiliului Județean Ilfov: „Situția animalelor fără stăpân este o problemă cu care România se confruntă de mulți ani și există o serie de motive pentru care statisticile arată atât de îngrijorător, de la lipsa de informare, la lipsa resurselor. Consiliul Județean Ilfov în parteneriat cu Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană București lansează www.ilfovadopta.ro, o platformă integrată, unde toți cei interesați pot face cunoștință cu cățeei disponibili pentru adopție din adăposturile din județul Ilfov și, gratuit, simplu și rapid își pot face un prieten pe viață“.

Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al CJ Ilfov: „Locul animalelor de companie este în familii, unde sunt iubite și îngrijite“

În prezent, există mai multe probleme cu care se confruntă animalele fără stăpân. Rata adopției este extrem de scăzută, existând săptămâni în care nu se adoptă nici măcar un singur câine, deși procedura de adopție este foarte simplă. Sunt mulți câini abandonați, în puține adăposturi, astfel că spațiul în care trăiesc până ajung să fie adoptați este foarte mic, iar sterilizarea și castrarea se fac destul de rar - rezultatul fiind înmulțirea necontrolată a animalelor și creșterea numărului de câini în stradă, a declarat, la rândul său, Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov.

CJ Ilfov are în plan o serie de acțiuni care să schimbe în bine atât viața animalelor, cât și a oamenilor. În septembrie, va lansa o campanie de conștientizare a beneficiilor sterilizării animalelor, prevăzându-se fonduri pentru construirea unui centru de adopții. Ștefan Rădulescu a spus că există și propuneri de modificare a legislației, astfel încât să fie mărite amenziile pentru abandonul animalelor în stradă și de asemenea pentru ca, în viitor, și consiliile județene să poată organiza campanii de sterilizare gratuită. „În plus, avem în desfășurare un proiect-pilot de reducere a fenomenului de abandon. Locul animalelor nu este pe stradă. Ele trebuie crescute și îngrijite în familie, iar beneficiile pe care ni le oferă nouă, oamenilor, sunt de neprețuit. Atunci când creștem un câine sau o pisică, avem alături un prieten care ne iubește necondiționat și-l vom avea acolo și în momentele fericite, și atunci când ne este greu. Locul animalelor de companie este în familii, unde sunt iubite și îngrijite“, a precizat Rădulescu.

Ce trebuie să faci pentru a câștiga un prieten pe viață

Pe platforma www.ilfovadopta.ro se regăsesc fotografii cu toți câinii din adăposturile din Ilfov disponibili pentru adopție. La secțiunea ADOPTĂ, sub fiecare fotografie, sunt prezentate câteva detalii esențiale despre animale: sex, vârstă și informații privind comportamentul. De asemenea, cu ajutorul hărților interactive, adresa adăposturilor poate fi identificată mult mai ușor, pentru ca oamenii să poată ajunge la câinele căruia vor putea să îi schimbe viața în bine.

În adăposturile de pe raza județului Ilfov sunt sute de câini care așteaptă să plece acasă. Pentru a câștiga un prieten pe viață, cetățenii au nevoie de numai trei acte: copie de pe buletin, copie de pe contractul de proprietate ori de pe contractul de închiriere și adeverință de venit. În plus, adopția este gratuită, iar

până acum acest lucru s-a făcut superficial.

Consiliul Județean Ilfov își propune să echilibreze balanța, prin informarea cetățenilor și încurajarea deciziilor de sterilizare și adopție, dovedite a avea un impact pozitiv pe termen lung în gestionarea animalelor fără stăpân. În viziunea instituției, soluția este reprezentată de o abordare bazată pe empatie, în care întreaga comunitate participă la construirea unui viitor mai bun. ■

„Grădinița socială“ la Pantelimon

Toți copiii au dreptul la educație, indiferent de mediul din care provin! De aceea, în orașul Pantelimon se desfășoară programul „grădinița socială“, aflat în al VII-lea an de implementare. Prin intermediul acestui proiect, copiii care provin din familii defavorizate, în risc de marginalizare socială, cu venituri foarte mici sau fără venituri, ori familii în care unul sau mai mulți membri au handicap grav, pot beneficia de plata normei de hrană, de plata rechizitelor și a tuturor materialelor auxiliare necesare la grădiniță și de susținere în mediul educațional, astfel încât drumul lor în primii ani de învățământ să înceapă cu ușurință și fără discriminare. În Grădinița nr. 1 Pantelimon, una dintre cele mai mari și moderne unități de învățământ de stat din județul Ilfov, sunt 80 de locuri disponibile pentru „grădinița socială“. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

„7 culori, 7 pictori“ - vernisajul frumosului în orașul Chitila

În perioada 26 - 31 iulie 2021, în Parcul Dendrologic din Chitila, a avut loc Tabăra de Pictură în aer liber „Chitila Summer Art“. Acest eveniment, care e la a VI-a ediție, a fost organizat de Fundatia Pro Chitila și Primăria Chitila, în parteneriat cu Asociația Sgraffito. Șapte artiști plastici au pictat în plein-air timp de șase zile. Fiecare și-a ales propria tematică și forma de exprimare, plecând de la tema generală a ediției - cele șapte culori, care îi inspiră și provoacă, în același timp, pe pictori să-și dea frâu liber imaginației și să creeze capodopere. Cornelia Gherlan, Emilia Marinescu, Simona Pascale, Marinella Dumitrescu, Gheorghe Coman, Florin Mihai și Laurențiu Midvichi sunt cei șapte pictori invitați să participe la această tabără. Absolvenți ai Universității de Artă, membri ai Uniunii Artiștilor Plastici din România,

Evelina VÎRLAN

profesioniști care s-au remarcat atât pe plan național, cât și internațional, la diferite tabere de creație, concursuri de profil și, bineînțeles, expoziții personale. „Sunt prima dată în acest proiect superb. Superb, de ce? Pentru că leagă multe lucruri, pentru că oameni cu inimă cheamă oameni cu inimă, cum suntem noi. M-am bucurat foarte mult pentru participare. Deși e foarte cald, noi ne-am adaptat condițiilor și fiecare dintre noi s-a exprimat în modul lui personal. În lucrările mele folosesc contraste destul de puternice. Eu am un ciclu la care lucrez, care are drept pornire stâncile, pământul etc. și atunci am zis să aduc puțin din lumea mea aici. Culoarele vii pun în evidență rocile, aerul, apa. Sigur că sunt cumva abstracte. Dar abstractul are o calitate: fiecare își imaginează ceea ce vrea. Și asta e un lucru frumos, pentru că iată cum o singură imagine poate să te trimită către multe alte sentimente și stări“, a spus Cornelia Gherlan. Simona Pascale: „E pentru prima dată când particip. Eu sunt din Galați și am venit la Chitila din dorința de a participa la această tabără minunată în plein-air. Organizarea a fost excepțională. Ne-am simțit alinați. Oameni deosebiți, grup de colegi minunat și atunci lucrezi cu drag. Când sufletul ți-e plin de frumos, dai tot ce poți pe pânză. Eu am dat din prea-frumosul acumulat aici în parc pe pânzele mele, care vor rămâne aici și poate, într-o zi, vor înnobila o locuință, o casă de cultură. Lucrările mele sunt despre relaxare, care este atât de firească în parc. Am folosit culori reci, inspirate de la umbra copacilor. Și lacul m-a inspirat foarte mult. Am folosit și niște pete cromatice calde, în contrast, ca să dea un echilibru lucrărilor. Eu sunt și designer vestimentar și, la un moment dat, în acești ani de

când pictez, m-am gândit ce ar fi dacă dau șasiul, rama de lemn jos și pun pânza pictată pe mine, ca articol vestimentar? Si atunci m-am îndreptat către acest domeniu și am dat titlul unor lucrări „Arta la purtător“. Laurențiu Midvichi: „Picturile cu care am participat aici fac parte din cea mai recentă serie de lucrări, numită „Grădini imaginare“. Si eu asta mi-am imaginat aici în Chitila: 7 pictori, 7 forme, 7 culori. Am mers pe ideea de sculptură modernă suprapusă peste imaginea lacului. E prima dată când particip la acest proiect. Am avut câteva zile extraordinare cu multă comunicare, discuții legate de artă. Cel mai important lucru este că aceste lucrări vor rămâne tot aici, în Chitila și se vor comercializa în scop caritabil. Pe viitor, ne-am bucura să auzim de vreun hub cultural sau de un spațiu în care să vedem doar artă contemporană, unde să se țină și spectacole muzicale, unde să vedem picturi de mari dimensiuni, workshop-uri la care să ne întâlnim cu mulți alți colegi din domeniu“. Marinella Dumitrescu: „Am o experiență vastă în domeniu, având și masteratul în Pedagogia Artei. Pictez cu plăcere. Nu pot sta fără să pictez nici măcar o zi, decât în situații speciale. E o pasiune care mă frământă și mă macină întruna. La acest proiect particip cu drag a doua oară. Vreau să subliniez faptul că sunt puține primării în țară care să se preocupe de organizarea evenimentelor de artă și promovarea artiștilor. Felicitări din toată inima! Colectivul de aici a fost de nota 10. Ne-au creat o atmosferă plăcută, condiții de lucru impecabile. Nu ne-a lipsit nimic! Cât despre lucrări, eu sunt o colorată și asta vine din interior. Poate pentru că sunt solară, optimistă, văd partea bună a lucrurilor. De aceea aceste culori nu sunt deloc forțate, ele mă reprezintă. Așa văd eu lumea“. Artiștii au primit diplome, flori, ustensile de lucru și, bineînțeles, aprecieri din partea publicului. Și doamna Alexandrina Niță, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, a venit cu un cuvânt de felicitare pentru participanți: „Pictorii au prezentat niște lucrări superbe. Rezultatul uimitor vine ca o completare a acestui loc minunat în care au creat și se datorează talentului și tehnicilor de pictură deosebite ale fiecărui pictor în parte“. ■

Chitila Povești Desenate - o lume întreagă de cucerit prin intermediul lecturii și artei

„Cel mai mare bine pe care adulții pot să-l facă - urmașilor lor și societății - este să le citească copiilor“. (Carl Sagan, astronom, scriitor și comunicator)

Călătoria Asociației pentru Creativitate continuă pe tărâmul poveștilor. De data aceasta, prin proiectul „Povești Desenate“, zeci de personaje vor pătrunde în casele și inimile copiilor din comunitățile defavorizate din orașul Chitila. Alături de scriitorii Ioana Nicolaie, Victoria Pătrașcu, Mihaela Cosescu, Magda Cojocă și ilustratorii Sidonia Călin, Andrei Măceșanu, Petru Dumbrăveanu și Maria Borțoi, copiii vor fi inspirați din unitățile de învățământ din Chitila către dragostea pentru carte și lectură. Prin intermediul atelierelor desfășurate în cadrul școlilor, dar și prin cele online, copiii vor fi familiarizați cu lumea minunată a literaturii românești contemporane, lectura fiind corelată cu activități plastice menite să fixeze informațiile primite. Proiectul „Povești Desenate“, propus pentru a doua parte a anului 2021, are la bază experiența acumulată în 2020, când, prin campania de distribuie de cărți de literatură pentru copii cu titlu gratuit în școlile din apropierea Capitalei (Chitila, în special), s-a constatat că foarte mulți dintre copiii cu care s-a interacționat nu aveau deloc cărți acasă și s-au bucurat de micul dar oferit de Academia de Creativitate pentru Copii, sub umbrela căreia sunt desfășurate activitățile asociației. Alina Tudor, managerul programelor, consideră că experiența acumulată în cadrul proiectelor anterioare și determinarea tuturor actorilor implicați vor însuși „Poveștile Desenate“ în așa fel încât acestea să stârnească în inima copiilor interesul pentru lectură și frumos.

Pe lângă întâlnirile dintre copii și cele patru cupluri de scriitori-ilustratori, va fi realizat un set de desene originale, care să poată fi colorate ulterior de copii. Setul va fi tipărit și distribuit gratuit, dar va fi disponibil și online pentru învățătorii și părinții care caută surse alternative de dezvoltare a creativității micilor cititori sau ilustratori de mâine. În plus, în cadrul a două webinarii, proiectul „Povești Desenate“ va fi prezentat unui număr mare de cadre didactice. Dascălii vor putea astfel interacționa cu scriitorii și ilustratorii invitați, scopul întâlnirilor fiind acela de a împărtăși experiența acumulată în cadrul proiectului și facilitarea accesului elevilor la lectură. Pentru acești copii, descoperirea lecturii poate reprezenta calea către o viață mai bună. Cititul este o poartă către libertate, către noi descoperiri, achiziții, interese. Un pas către o nouă lume, a imaginației, creativității, încrederii în propriile forțe. ■

Brănești

„In memoriam Ion Popescu Pasărea“

Pe data de 6 august 2021, la Mănăstirea Pasărea, a avut loc un eveniment inedit: „În memoriam Ion Popescu Pasărea - 150 de ani de la naștere“ (6 august 1871- 6 august 2021). Vizitatorii au descoperit, în incinta mănăstirii, o expoziție de obiecte, documente și fotografii din arhiva personală a familiei Ion Popescu Pasărea și din alte surse. Manifestarea a avut loc în cadrul proiectului „Personalități culturale brăneștene - In memoriam Ion Popescu Pasărea: 150 de ani de la nașterea profesorului și compozitorului de muzică psaltică“, derulat de Asociația Culturală Brănești în parteneriat cu Primăria și Consiliul Local Brănești, Casa Corpului Didactic Ilfov și Mănăstirea Pasărea. Inițiatorii proiectului sunt profesorul Marius-Ovidiu Sebe și Alexandru Rădună. „Urmărim să redescoperim, să reînviem și să prezentăm comunității personalitatea

celui mai renumit compozitor de muzică psaltică din România, sec. XX. Sper să reușim să îi facem și un bust, în semn de mândrie și admirație. Poate reușim să îi dăm și numele unei străzi din localitate. Vrem să facem și un muzeu sau casă memorială în cinstea dumnealui. Suntem încă la început de drum, dar avem planuri mari. Urmează o conferință pe aceeași temă“, ne-a spus Marius-Ovidiu Sebe. Părintele Mihai Petrescu (Biserica „Sf. Nicolae“, Brănești) a rămas impresionat de această inițiativă. Și-a exprimat admirația față de Ion Popescu Pasărea: „De zeci de ani de zile, cântăreții bisericești, profesorii și elevii lor de la facultate cântă după ceea ce a scris această mare personalitate“. Fotografii Marius Pistrui este cel care a reușit să pună în pagină fotografiile din arhiva personală a familiei Pasărea. La

eveniment a fost prezent și strănepotul marelui Ion Popescu Pasărea, Sorin-Gabriel Popescu Pasărea: „Toate aceste obiecte parcă și-au găsit locul aici, parcă sunt la ele acasă. Eu nu am făcut decât să le păstrez. Tabloul bunicului... m-am născut cu el în casă. Cred că tinerii prezenți aici și nu doar s-ar putea inspira din ce a făcut bunicul meu. I-ar ajuta în viață. Cât despre acest eveniment, vă mulțumesc din suflet pentru ceea ce faceți!“ Au mai onorat cu prezența acest eveniment maica stareță Mihaela Costache, inspectorul școlar general adjunct al IȘJ Ilfov, Cristina Petre-Ghiță, profesorul Nică D. Lupu, reprezentanți ai Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Casei Corpului Didactic Ilfov, Asociației Culturale Brănești, Consiliului Local Brănești, preoții Mihail Petrescu și Nicolae Tatu de la Parohia Brănești, preotul Nicolae-Mădălin Țugui de la

Parohia Găneasa, preotul Marius Anicescu de la Parohia Pasărea și nu în ultimul rând enoriași, membri ai comunității și reprezentanți ai presei locale. Expoziția dedicată profesorului Pasărea va rămâne deschisă în cadrul muzeului mănăstirii pe parcursul întregului an pentru ca toți cei interesați să descopere informații, fotografii, imagini, documente și obiecte în premieră din arhiva personală a familiei Popescu-Pasărea. A avut loc și un moment artistic, prezentat de grupul de copii „Helios - tradiții și obiceiuri din Brănești“, care a cântat și recitat alături de conducătoarea artistică, Cătălina Teodorescu. Așadar, într-o atmosferă caldă, multe fotografii vechi și personale, documente, scrisori, file de jurnal etc., oameni frumoși la chip și la suflet, cu admirație în priviri, s-au adunat ca să îl cinstească pe marele profesor și compozitor - Ion Popescu Pasărea. ■

Evelina VÎRLAN

140 de ani de la nașterea lui George Enescu „Trebuie să fii naiv ca să declari că Dumnezeu nu există!“

S-au împlinit 140 de ani de la nașterea lui George Enescu, considerat cel mai important muzician român, fiind compozitor, violonist, pianist, dirijor și pedagog. S-a născut la 19 august 1881, la Liveni-Vârnav - Botoșani. Provenea dintr-o familie de preoți, atât pe linie maternă, cât și pe linie paternă. Tatăl său, Costache, a urmat cursurile Seminarului Teologic „Veniamin Costachi“ din Neamț, dar nu a urmat calea preoției. „Bunicul după tată, Gheorghe Enescu, slujea în Parohia Zvoriștea, Botoșani, în timp ce fratele bătrânului Enescu, Enin, păstora în satul Mălini, din ținutul Fălțiceniilor. Bunica după tata, Elena Filipescu, era fiică de preot din Simnicea, Botoșani. Mama lui Enescu, Maria, se născuse în familia părintelui Cosmovici din Mihăileni, tot din regiunea Botoșanilor“, menționa Arhimandritul Mihail Daniliuc într-un articol dedicat lui George Enescu. Marele compozitor a mărturisit credința în Dumnezeu. „Cum cred în muzica pe care am iubit-o atât,

cred și în Dumnezeu, Care m-a creat“, spunea el. „După umila mea părere, trebuie să fii cu adevărat naiv ca să declari serios că Dumnezeu nu există. Înșuși faptul că e invizibil ne face să-L adorăm“. I-a rămas în suflet participarea la slujbele bisericii, în special își aducea aminte de o liturghie oficiată de bunicul său

în Biserica din Zvoriștea. „Am luat parte la o slujbă săvârșită de bunicul și am rămas extaziat de frumusețea serviciului... Eram atât de transportat, încât mă închipuiam să văd dacă într-adevăr sunt lângă altar ... O așa slujbă bisericească n-am pomenit și o voi ține minte toată viața“.

A început să cânte la vioară la patru ani, iar la cinci ani a avut primul concert. Între 1888 și 1894 a studiat la Conservatorul din Viena, cu profesori renumiți. Se perfecționează la Conservatorul din Paris (1895-1899) sub îndrumarea profesorilor José White și Martin-Pierre-Joseph Marsick la vioară, Jules Massenet și Gabriel Fauré la compoziție, Ambroise Thomas și Théodore Dubois la armonie și André Gédalge la contrapunct. În 1913

a înființat și a susținut din fonduri proprii Premiul național de compoziție „George Enescu“. Acesta a fost acordat anual până în 1946. S-a numărat printre membrii fondatori ai Societății Compozitorilor Români din București, fiind președintele acesteia între anii 1920-1948. Compoziția sa cea mai valoroasă este „Oedip“. A lucrat mai bine de 10 ani la ea, fiind finalizată în 1931. A dedicat-o Mariei Rosetti-Cantacuzino, cea care îi va deveni soție în 1937. În perioada care a urmat celui de-Al Doilea Război Mondial, George Enescu părăsește definitiv România și locuiește la Paris, unde trece la Domnul în 1955. În testamentul său din 1945 și-a exprimat clar dorința de a fi înmormântat creștinește, adăugând cu creionul pe spatele plicului sigilat, lăsat lui Romeo Drăghici: „Doresc ca înmormântarea mea să fie cât mai simplă, în schimb, să se dea cât mai multe pomeni și daruri. George Enescu, în 14 iulie 1945“. Festivalul care îi poartă numele este cel mai prestigios eveniment cultural anual internațional de muzică clasică organizat de România. ■

George V. GRIGORE

 George V. GRIGORE

Buftea
Summer Well Festival 2021

Mai mult decât un festival de muzică, Summer Well este un festival care poate fi perceput ca o minivacanță. Anul acesta a avut loc în perioada 12-15 august 2021, pe Domeniul Știrbey din Buftea. Summer Well 2021 a inclus, pe lângă o scenă secundară, instalații de artă, expoziții, street food și multe alte noutăți pregătite special pentru The Limited Edition. Ediția din 2021 a adus o extra-zi de festival, un motiv în plus pentru participanți de a se bucura de concerte live cu artiști străini și români, proiecte artistice, zone food & drinks atent curatoriate, zone de relaxare. Abonamentele achiziționate pentru ediția din 2020 s-au transformat automat în abonamente pentru 2021. Persoanele care nu au putut participa anul acesta au opțiunea de a-și amâna abonamentul pentru ediția 2022 a festivalului. Festivalul a început joi, 12 august 2021 cu un eveniment exclusiv: show-ul de lansare a noului album Golan. Zilele de 13 și 14 august au adus pe scenele Summer Well nume internaționale importante precum Woodkid, Balthazar, Modeselektor (live), L’Imperatrice, Lola Marsh, Fatoumata Diawara, alături de o serie de artiști locali: The Kryptonite Sparks, Dimitri’s Bats și Hip Hop La Feminin. „Night Picnic” a avut loc anul acesta în ziua de duminică, pe 15 august, când pe scenă a urcat Orchestra Simfonică București. Multe nume noi s-au adăugat artiștilor deja confirmați. Fanii festivalului au avut parte de multe surprize. ■

 Cristina ANGHELUȚĂ

„Casa cu păpuși” -
din 24 septembrie în cinematografe

Debutul în regie al directorului de imagine Tudor Platon, documentarul „Casa cu păpuși”, proaspăt câștigător al Trofeului „Ceau Cinema!” Timișoara, va avea premiera pe marile ecrane din România pe 24 septembrie 2021. Filmul a avut premiera internațională, anul trecut, la Sarajevo International Film Festival, și a devenit unul dintre cele mai îndrăgite documentare

românești. „Casa cu păpuși” este o incursiune într-un univers special: vacanța anuală a unor femei de 70 de ani. Departate de bărbați și de lumea dezlănțuită, Cica, Nana și prietenele lor se izolează voluntar într-o vilă de pe Valea Oltului. Împreună, împletesc pofta de viață cu amintirile, melancolia cu

veselia, bârfele cu bancurile. Totul pentru a întreține iluzia că pentru ele timpul nu a trecut și că sunt aceleași fete tinere, frumoase și îndrăgostite din urmă cu 50 de ani. Despre debutul său în regie, Tudor Platon declară: „Mereu mi-a plăcut să-i înregistrez pe cei apropiați, în special pe cei din familie. Simt că, prin intermediul unui aparat de înregistrat imagini sau sunet, ei îmi dau voie să mă bag în sufletul lor, iar mie îmi place acolo. Bănuiesc că are de-a face cu ceva din copilărie, ceva ce mi-a rămas sau din contră, am pierdut și încerc să-l recapăt; nici eu nu știu. Din același instinct am ajuns să îmi filmez și bunica, pe Cica, împreună cu prietenele ei, în timpul vacanței lor anuale la munte”. „Casa cu păpuși” le are în distribuție pe Viorica Crăciun, Ileana Crăciun, Elena Laslu, Ana-Maria Bondar, Aura Chindea. Tudor Platon semnează regia, scenariul și imaginea, montajul a fost realizat de Natalia Volohova Deliu, iar de sunet s-a ocupat Ștefan Azaharioaie. Producători: Carla Fotea, Ada Solomon, Tudor Platon, Alexandru Solomon. ■

„Taifasuri Culturale“
Luminița Anghel, vocea României la Eurovision

Rep: Mă bucur nespun de mult să o am astăzi alături de mine pentru un scurt interviu pe renumita solistă de muzică ușoară Luminița Anghel. Care consideri că este cheia succesului tău?

L. A.: Cred că cheia succesului meu constă în seriozitate, în perseverență, în faptul că am fost tot timpul conformă realității și evoluției în muzică și pentru că am învățat în toți acești ani să devin o variantă mai bună a mea ca artist.

Rep: Care a fost cel mai mare vis al tău realizat?

L. A.: Unul dintre cele mai importante vise ale mele pe care am reușit să îl realizez este acela de a face voci pentru Disney și s-a valorificat în personajul Mother Gothel din „Tangled”.

Rep: Ce a însemnat pentru tine proiectul Eurovision?

L. A. : Proiectul Eurovision a fost pentru mine cea mai frumoasă realizare muzicală de până acum și cel mai frumos experiment pe care l-am putut face alături de trupa Sistem, cea mai frumoasă experiență pe o scenă atât de mare în fața a milioane de telespectatori și spectatori.

Rep: Cum ți-a schimbat viața cariera artistică?

L. A.: Mă consider un om binecuvântat pentru că am putut să fac o meserie pe care o iubesc, pe care o fac cu plăcere, din care pot să pun pâine pe masă,

că pot avea succes și mă pot bucura de aprecierea publicului și pot să spun că am o viață foarte frumoasă cu excepția faptului că uneori nouă artiștilor ne lipsește intimitatea.

Rep: Care sunt cele mai importante lucruri din viața ta?

L. A.: Cele mai importante lucruri din viața mea sunt familia și meseria pe care o practic, dar pe primul loc va fi întotdeauna familia.

Rep: Ce consideri că te reprezintă mai mult?

L. A.: Îmi respect intotdeauna promisiunile și cuvântul dat și-i respect pe cei din jurul meu.

Rep: Care este cea mai mare realizare a ta?

L. A.: Cea mai mare realizare a mea este de fapt suma tuturor celor împlinite deja, celor propuse de mine, celor pe care mi le-am propus de fapt și consider că am realizat tot ce mi-am propus din punct de vedere profesional dar și personal, pentru că am o familie minunată în care mă simt fericită, împlinită, protejată.

Rep: Ce reprezintă muzica pentru tine în calitate de solistă consacrată?

L. A.: Reprezintă modalitatea prin care reușesc să mă exprim cel mai bine, prin care reușesc să vibrez cu toată ființa mea și prin care reușesc să trimit mesajele pe care doresc să le trimit.

Rep: Ce locuri din lume nu ai vizitat și ai dori să le vezi?

L. A.: Cred că mi-ar plăcea să vizitez Japonia. În Asia am mai fost, dar nu în Japonia, deci da, mi-ar plăcea să vizitez Japonia.

Rep: Ce crezi că trebuie schimbat în mentalitatea românească, pentru ca muzica reală și de calitate să revină în atenția instituțiilor media, în speță radiourile FM?

L. A.: Când la conducerea radiourilor FM vor fi puși oameni care au experiență muzicală, care au pregătire muzicală, care pot aprecia just artiștii de valoare.

Rep: O întâmplare hazlie din viața ta?

L. A.: Am trăit multe întâmplări hazlii în tinerețea mea. Una dintre ele este aceea că, la un moment dat, când cântam la Barul Melody din București, înainte să intru, colegii mei din trupa care ne acompania, îmi țineau firul de la microfon întins, astfel încât să nu pot intra în scenă.

Rep: Experiența trăită la Festivalul Internațional de Muzică Ușoară George Grigoriu?

L. A.: Mă bucur nespun de mult că am avut ocazia și onoarea de a face parte din juriul festivalului, alături de oameni valoroși ai muzicii ușoare românești, care acum foarte mulți ani m-au jurizat și ei la rândul lor și nu aș fi crezut că o să ajung să stau de-a dreapta și de-a stânga acestor minunați compozitori și oameni de muzică, textieri, producători, realizatori de evenimente, m-am bucurat foarte mult de colaborarea pe care am avut-o alături de orchestra condusă de Andrei Tudor, respectiv Ionel Tudor, cu ocazia recitalului pe care l-am susținut împreună cu Nico sâmbătă seara după concurs. ■

 Marius Florin VĂDUVA

„Natura inspiră lectura“

În iulie, la Cămpina, pe lângă căldură, a triumfat și emoția. Scriitoarea Coca Popescu din Chitila a fost prezentă alături de o altă colegă într-ale scrisului, Victoria Furcoiu-Bunica, spre a transmite copiilor emoția întâlnirii cu un text scris. Peste 40 de copii au participat la activitatea pe care Biblioteca Municipală „Dr. C. I. Istrati” a organizat-o în parteneriat cu Școala Gimnazială „Ion Cămpineanu” din localitate. După prezentarea de carte, unde Coca Popescu și-a relansat cartea „Iulia și trotineta roșie”, iar Victoria Furcoiu-Bunica a prezentat volumul „Scrieri pentru copii, de la Bunica”, au fost citite povești împreună cu autoarele de cărți în grădina din fața școlii. Acțiunea s-a bucurat de succes, iar copiii au primit câte un volum din cărțile prezentate. ■

 George V. GRIGORE

„Povești din vremuri de demult“ în Parcul Mogoșoaia

La 28 august 2021, a avut loc în parcul Palatului Mogoșoaia evenimentul „Povești din vremuri de demult“. Vizitatorii au profitat de acest prilej prin care au putut afla mai multe despre arta medievală, participând la ateliere specifice. Trupele Pontice și Trei Parale au atras numeroși ascultători și au întreținut atmosfera medievală.

Nici celor mici nu le-a lipsit distracția! Aceștia au pictat scuturi, au participat la dueluri, s-au plimbat cu poneii și au cunoscut din obiceiurile și poveștile de demult.

Așadar, pe aleile misterioase ale Parcului Mogoșoaia, sâmbătă, 28 august 2021, te puteai întâlni cu prinți și prințese, cu cavaleri și scutierii acestora, iar muzica îți picura în suflet dorința de a dansa un menuet grațios. Toate acestea au fost oferite de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, manageriat de directorul Alexandrina Niță. S-a implicat direct în organizarea acestei întâlniri a publicului cu lumea plină de mistere a Evului Mediu Asociația „OST Cultural Events“, iar parteneri au fost Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Primăria Mogoșoaia. Dedicat iubitorilor universului fantastic, al poveștilor și legendelor, evenimentul a fost spațiul în care istoria s-a îmbinat cu fantezia, unde îți puteai regăsi eroii copilăriei, te puteai întoarce în timp în Evul Mediu, chiar pe locul unde altă dată se aflau Codrii Vlăsiei, în curtea unui superb palat în stil arhitectural românesc renescentist sau stil brâncovenesc, o combinație de elemente venețiene cu elemente otomane, care se află pe marginea râului Colentina. Conceptul cultural-istoric „Povești de demult“ vizează îmbinarea în cadrul unui eveniment unitar a spectacolelor muzicale, performing art, teatru, workshopuri, expoziții de artă și târg meșteșugăresc. Se evidențiază astfel bogăția culturii tradiționale în spațiul european, promovarea și sprijinirea artiștilor și a creației contemporane.

În cadrul acestui eveniment au avut loc mai multe sesiuni de workshop-uri, cu Școala Medievală: atelier de Caligrafie și Litere Iluminate, culoare, aplicarea foiței de aur sau de argint, atelier interactiv de jonglerie și mișcare scenică; atelier demonstrativ de artă heraldică și atelier interactiv de pictură heraldică cu copii, animale fantastice - atelier de picturi cu simțul umorului, personaje de carnaval, bufon pe picioroange înalte, diferite concursuri, demonstrații de duel, scrimă istorică, luptă cu spada, costume medievale pentru public, basme cu cai și călăreți, reprezentație cu doi ponei și două păsări răpitoare, muzică cu trupa Pontice și trupa Trei Parale (care au interpretat compoziții medievale și renescentiste).

Trupa „Pontice“ a fost înființată în 2004, la inițiativa actorului Cătălin Mirea, având ca misiune readucerea în atenția publicului a cântecelor tradiționale specifice unor culturi diferite. Pontice s-a coagulat de fapt în 2002, în colaborare cu Compania de Teatru Studio 24. Se numea atunci „Truverii“ și era format în mare parte din studenți. Jucau teatru medieval, cântau muzică medievală și călătoreau mult, pentru a descoperi muzică și pentru a transmite din experiența lor tinerilor din alte țări. Timpul s-a scurs, trupa a crescut, iar acum este formată din Cătălin Mirea, Monica Ivanov, Geanina Meragiu, Florentina Ciobanu, Costin Ionescu și Marius Meragiu.

Trei Parale este un grup revivalist bucureștean, care face uz de o documentare minuțioasă în domeniul culturii muzicale tradiționale. Un rol important în acest sens îl are Florin Iordan, etnomuzicolog în cadrul

Muzeului Țăranului Român din București și conducător al formației. De asemenea, în alcătuirea repertoriului sau conturarea stilului interpretativ, membrii formației se bazează pe folosirea unor modalități de cunoaștere cum ar fi expedițiile prin sate și lucrul cu diverși muzicanți bătrâni, audierea unor înregistrări vechi de teren realizate de Constantin Brăiloiu sau Bela Bartok, documentarea din diverse volume de folclor muzical, studiul unor transcripții de secol al XIX-lea (A. Pann, G. Ucenescu, D. Vulpian, etc.). Grupul folosește instrumente vechi aproape dispărute în mediul tradițional și puțin folosite în lumea contemporană urbană: diverse fluiere (fluietul ciobănesc, cavalul, fluietul fără dop, fluietul gemănat, tilinca), cobza, viola, drâmba, diverse instrumente de percuție (toba, vuvă, daireaua). Modalitățile de tratare pot oscila de la redări foarte scrupuloase până la interpretări cât se poate de libere. Formația lucrează în paralel la câteva proiecte diferite de reconstituiri muzicale.

După asemenea concerte, a urmat o nouă sesiune de workshopuri, dintre care s-au evidențiat un atelier sonor interactiv de explorare a muzicii medievale cu instrumente specifice timpului, cu public, un atelier sonor de percuție cu 14 instrumente de percuție, interactiv cu publicul și un fenomenal spectacol de baloane uriașe de săpun (pentru copii), dar și o expoziție de instrumente tradiționale, a antrenat spectatorii să se alăture muzicienilor prezenți.

Popularizarea și impunerea festivalului ca punct de reper pe agenda culturală județeană și cultivarea gustului publicului ilfovean pentru actul cultural de calitate realizat în spirit medieval

Obiectivul principal al acestui proiect l-a constituit popularizarea și impunerea festivalului ca punct de reper pe agenda culturală județeană, precum și cultivarea gustului publicului ilfovean și nu numai, pentru actul cultural de calitate realizat în spirit medieval. Scopul festivalului a constat în revitalizarea ofertei culturale și de valorificare a patrimoniului și a moștenirii culturale. Astfel s-au creat interacțiuni puternice între expozanți și vizitatori, printr-o sărbătoare în care au fost implicate atât dimensiunea cognitivă, cât și dimensiunea emoțională a celor prezenți.

Beneficiari direcți au fost copiii și cadrele didactice din toate școlile ilfovene și părinții acestora, dar și cetățeni din comunitatea locală. Participanții, de la oameni maturi, la copii însoțiți de părinți, au trecut pragul timpului și au poposit în poiana „medievală“ din Parcul Mogoșoaia, unde s-au încărcat cu energii nebănuite, traversând veacurile aproape instantaneu, spre prințesa din castel sau către locul unui duel cavaleresc...

În acest fel, specificul istoric, geografic și fizic al Palatului Mogoșoaia aflat în apropiere a conturat ideal caracterul acestui eveniment cultural primit cu brațele deschise de toți participanții. ■

George V. GRIGORE

Aromânii. Credințe și obiceiuri

Aromânii s-au orientat tot mai insistent spre județul Ilfov

Concentrați cu deosebire în Dobrogea, în Constanța și Tulcea, dar și în Mihail Kogălniceanu, Cogealac, Mihai Viteazul, Sinoe, Săcele, Beidaud, Cobadin, Techirghiol, Medgidia, Ovidiu (Constanța) și Baia, Casimcea, Stejaru, Ceamurlia de Sus și de Jos, Nicolae Bălcescu și Cataloi, aromânii s-au orientat tot mai insistent spre județul Ilfov, la început în Afumați, Dor Mărunt sau Găneasa, ca, din 1965-1970, mulți dintre aceștia să prezinte un interes tot mai mare față de zona Voluntari-Pipera, plasarea în imediata vecinătate a Bucureștiului reușind să le ofere condiții de muncă mai bune, un confort și posibilități certe pentru instruirea copiilor dornici să-și continue studiile. Se spune că aromânii se trag din romanitatea orientală devenită romanitate românească, existența pe un teritoriu întins al Europei centrale și de sud-est, cuprinzând o parte din teritoriul Bulgariei și al fostei Iugoslavii, al Greciei și Albaniei, dar și din teritoriul actual al Austriei, Ungariei și României. Denumiri precum români (> romani) și vlahi atestă o nouă realitate etnică, cu o limbă unică, limba română, cu patru dialecte, dacoromân, vorbit la nord și la sud de Dunăre, în regiunea Timocului, aromân sau macedoromân, vorbit în general de romanicii din Thessalia, Epir și Macedonia, meglenoromân, al romanicilor de pe valea Vardarului, și istroromân, vorbit de cei din peninsula Istria. Fără să se ajungă însă nici până în prezent la un consens asupra unui termen care să numească categoria vorbitorilor acestui dialect aromân, dintre denumirile întâlnite în istoriografie și în publicistica vremii mai frecvente sunt cele de macedoromâni (români macedoneni), meglenoromâni (români trăitori la sud de Dunăre), alături de alte denumiri care îi desemnează pe vlahii balcanici, vlahii macedoneni, pe românii din Turcia europeană, dimpreună cu unele grupuri regionale mai mari sau mai mici de aromâni, pindenii, din categoria celor care formează o masă compactă în masivul muntos al Pindului, grămostenii, originari din zona muntelui Gramos, fărșeroșii, întâlniți în zona orașului albanez Corcea și a câtorva sate din împrejurimi, moscopolenii originari din Moscopole, centru economic și cultural înfloritor al aromânilor în secolele XVI-XVIII ș.a. Nu este mai puțin adevărat și faptul că în rândurile aromânilor există și delimitări pornind chiar de la denumirile așezărilor

de origine: amincenii - originari din Aminci (Meşovo), avdileații - originari din Avdela, crușovenii - originari din Crușova, livezenii - originari din Livădz (Grecia), plesoții - originari din Pleasa, perivoliații - originari din Perivole, sărmăneații - originari din Samarina, vârvanii - originari din Veria etc., după cum, popoarele cu care au coabitat în Balcani i-au denumit și în alte diverse moduri, purtătoare de alte sensuri, vlasi - bulgarii, blahoi - grecii, ulah - turcii, ori de porecle date de greci, cincari sau cuțovlahi.

Răspândirea în Peninsula Balcanică a aromânilor și a megleno-românilor

Majoritatea istoricilor îi consideră pe aromâni ca fiind urmașii romanizați ai vechilor traci sau iliri. De la țărmul Mării Egee până la țărmul Mării Adriatice, de la Lacul Ohrid, izvoarele Vardarului și Munții Rodopi, până mai jos de Muntele Olimp, „Elimb“, evoluția istorică, economică și culturală a aromânilor autohtoni fiind foarte mult influențată de relief, de geopolitica regiunii, cu interesele marilor puteri în zonă, și, în cele din urmă, de trăsăturile lor fizice și morale. În România, aromânii au venit în grupuri mari în timpul colonizării Cadrilaterului și au rămas în grupuri destul de compacte, la început la sate, apoi la orașe, cu numele de macedoneni latini, macedo-români,

Mama și rudele lui Dumitru Gagu

macedono-vlahi sau, pur și simplu, machedoni, „români din sudul Dunării“, români propriu-ziși, nicidecum o minoritate etnică. O scurtă poveste a acestor peregrinări ne este relatată de Chiratsa Sima. „Aveam patru ani, când, în februarie 1930, împreună cu familia mea, am plecat din Republica Macedonia, din orașul Garbinți, de lângă Știp. Îmi amintesc că atunci au plecat șapte familii înspre România. Familia Chiraței, părinții Stere și Zoica Epure (al Ljepurü), o soră, Piha, de 9 ani, Chirața, de 4 ani, și un frate de 2 ani, Yioryi. În toamna aceluiași an s-a mai născut un băiat care a murit după 2 săptămâni, apoi a murit și băiatul de 2 ani și, după numai trei zile, a murit și fata care de-abia împlinise nouă ani, familia Naca al Epurü, familia Cola al Caracosta, familia Sutirü, familia Tegha al Șutarü, familia Halciu al Sârcăceanü cu fratele și familia Coli al Sârcăceanü. Prima oprire a fost la Turnu-Severin, pentru 10 zile, apoi Baschioi, în Dobrogea, lângă Măcin, unde ni s-au dat 10 hectare de pământ și o casă. Unora li s-au dat, pe lângă cele 10 hectare, pământ și materiale pentru a-și construi casa, iar alții au cumpărat, cu banii lor, casa de la bulgari. În 1940, când a fost cedat Cadrilaterul Bulgariei și a avut loc schimbul de populație, am fost nevoiți să plecăm din Aschioi în Cerna, iar, după 5 ani, am ajuns în Beidaud. În anul 1946, m-am căsătorit aici cu Mihai Sima (Miha al Sima). Mihai Sima a fost fiul cel mai mic al lui Cola și al Mariei Sima, care au venit din satul de munte Pădurești din Macedonia, în apropiere de Știp, și în anul 1936 s-au stabilit în satul Suneci, jud. Durostor (în sudul Dobrogei, Cadrilater), fără să mai primească cele 10 hectare de pământ, așa cum s-a întâmplat cu toți cei care au venit după 1930. Cola și Maria Sima au avut 4 copii: Mita, Țața (Chirața) - 18 ani, Yioryi - 13 ani și Miha - 9 ani. În 1940, când Cadrilaterul a revenit Bulgariei, familia Cola și Maria Sima a plecat în satul Beidaud. Din Beidaud, în 1956, eu (Chirața Sima) împreună cu soțul și tatăl meu, am împachetat tot și am pornit spre Măzăreni pentru 10 ani. De aici, în 1966, împreună cu familiile Dina Malama (Dina al Malmă) și Tegha Chitcă (Tegha

al Chitcă), am ajuns în Voluntari. Când am venit în Voluntari, erau deja stabilite aici și alte familii de aromâni. În altă parte, Mirela Biolan ne spune că „în toamna anului 1930, familia Zica și Agora Gogu au venit din Republica Macedonia în sudul Dobrogei, împreună cu fiii Dima, Maria (Mușa), Nachi, Sia, Chirața, Costa, Santa și familiile acestora. Și-au făcut casă în satul Garvancioara unde au stat până în 1932. În 1940, din cauza evenimentelor istorice, s-au refugiat în Sarighiol, iar în 1942 au plecat în Beidaud. Destăinuirea lui Dumitru Gagu se dovedește, în acest context, la fel de emoționantă. „Părinții mei, Gagu Chendrea, născut la 10. 02. 1902, în localitatea Pleasa, Grecia, și Gagu Florica, născută Gicu, în data de 20. 04. 1913, în Liumnita, Grecia, au avut cinci copii, o fată, pe Aneta, și patru băieți, Spiru, Dumitru, Alexandru și Petru. Plecați din Grecia în anul 1948 din cauza politicii naționaliste a statului elen, care le cerea machidonilor să se „grecizeze“, s-au stabilit în localitatea Cerna - Măcin, județul Tulcea, unde s-au căsătorit în data de 14.02. 1941. Au locuit aici până în anul 1945, când au plecat din acest loc, stabilindu-se în regiunea Banat, loalitatea Tomnatic, raionul Sânnicolaul Mare, între Cenad și Lovrin. În 1951, statul român a dat un decret prin care aromânii eramuconsiderați burghezi și „titoiști“, hotărând, în consecință, deportarea în Bărăgan. În casele încălzite cu lemne, numai noi știm cum le procuram, și luminate cu lămpi cu gaz, am locuit 4-5 ani, până în vara anului 1955, când ne-a fost anulată de pe buletinele de identitate ștampila de deportat, fiecare având libertatea de a hotărî încotro să o apuce, povestește Gagu. Familia noastră a hotărât să vină în Voluntari, după o „escală“ de 7-8 săptămâni în Țândărei, unde tatăl nostru, bolnav grav, a decedat. Dintre toți cei deportați în Bărăgan, foarte puține familii s-au întors în Banat, acolo unde își lăsaseră prima dată întreaga lor avere. De fapt, acolo nu mai avea rost să ne întoarcem, deoarece aveam informații că în casele noastre se mutaseră deja alții. Cunoscuți printr-un accentuat spirit de independență colectivă și individuală, aromânii s-au arătat în evoluția lor istorică oameni curajoși și harnici, cu o tipologie fizică și morală bine conturată, în care suplețea inteligenței și a iscusinței se va armoniza cu tăria de caracter. Peregrinările în lungul și latul Peninsulei Balcanice, caracterizată prin gama celor mai variate climaturi, au făcut din aromâni, ca să folosim expresia arheologului și istoricului francez Léon Heuzey, „o rasă de fier“, asemenea aspecte fizice și morale, ferindu-i pe aromânii de a decădea în rutină sau de a stagna, curiozitatea continuă stimulându-le energia și puterea de adaptare, inventivitatea și simțul artistic, casele lor fiind cunoscute prin frumusețe și spiritul de ordine ce domnește în familiile acestora. Nu este un miracol că și-au păstrat identitatea, tenacitatea și dragostea față de naționalitate și limbă, acest fenomen fiind explicat ca rezultat al unui proces permanent de perpetuare a valorilor transmise din generație în generație. ■

 prof. dr. Marin IANCU

Pe lângă Ilfov Piatră, carte și cultură

 I. DRAGOMIR

Pe drumul județean 102 C din județul Prahova, la aproximativ 110 km de București, în comuna Sângeru, se află „Muzeul Pietrei”, unic în România și nu numai. Aici, pe lângă carte, piatra a căpătat valoare.

Un om de cultură și cu suflet mare a ales să-și investească o parte din agoniseala sa în niște „pietre”. Nu știu cum se poate spune corect: când nu scrie căută piatră sau când caută pietre îi vine inspirația pentru scris. Cert este că ambele activități sunt făcute cu talent și pasiune. Pietrele sale nu sunt orice pietre. Le-a căutat, le-a găsit, le-a așezat la loc de cinste și așa a creat un spațiu minunat, aparent rece. După ce le-ai văzut îți dai seama câtă căldură, cât suflet și câte amintiri poartă aceste „pietre”.

Bună seara, Maestre!

Nu știu dacă vreodată domnia sa, poetul Lucian Avramescu, căci despre el este vorba, s-a gândit să investească în iahturi, în nu știu ce „snobisme” sau în cârciumi, dar cu siguranță știu că această investiție va dăinui, îi aduce mai multă faimă lui, familiei, localității și zonei. Fire visătoare, dar cu un simț practic dezvoltat (aici a „lucrat” inginerul din el), adept al frumosului (tot ce este frumos) și autenticului, poetul Lucian Avramescu a început, în urmă cu ceva ani, să strângă selectiv „pietre”. Le-a strâns, le-a dat importanța cuvenită, o nouă față, le-a așezat la loc de cinste pe proprietatea sa, iar acestea au căpătat o nouă valoare. Merită și trebuie cunoscută strădania sa. „Pietrele”, cioplite cândva de meșteri populari, cunoscuți doar în satele de la izvoarele Cricovului Sărat, au fost folosite pentru a aminti de cei dragi și dispăruți, ca decorațiuni în gospodării, unelte, vase de depozitat etc. Odată cu trecerea timpului și apariția noilor materiale și tehnologii, aceste „pietre” au fost date uitării. Fostii proprietari ori moștenitori, fie din neștiință, fie din ignoranță, le-au lăsat necunoscute prin cotloanele propriilor gospodării. A venit poetul Lucian Avramescu și ce a ieșit se vede. Mergeți și le vedeți. Veți rămâne uimiți voi și copiii voștri, iar părinții și bunicii își vor

aminti de trecutul lor, rudelor ori cunoscuților. Atunci veți înțelege și mai bine ce înseamnă și ce a însemnat pentru acest popor meșterul popular, cel care nu se bucuă de blițurile aparatelor foto, de cronici prin ziare ori expuneri prin nu știu ce galerii. Ei, cioplitorii de piatră, au creat o mare „galerie”, întinsă pe mari suprafețe, având ca suport și expunere gospodăriile oamenilor, cimitirele, ori alte locuri publice. A trebuit să vina poetul Lucian Avramescu să le adune și să creeze acest spațiu extraordinar și unicat în România, care este „Muzeul Pietrei”.

Dacă veți decide să evadați o zi din „pâcla” Bucureștiului și nu v-ați documentat despre activitățile cu caracter cultural pe care poetul Lucian Avramescu, împreună cu soția sa, le organizează frecvent, iar norocul vă va surăde, la muzeu îl puteți găsi și pe violonistul Alexandru Tomescu, susținând un recital. De la standul de cărți puteți să vă cumpărați, cu autograf, volumele recente ale poetului. Recomand cartea «Confesiunile unui mut care a vorbit cândva». Un astfel de eveniment a avut loc în data de 13 august a.c., cu o zi înaintea zilei de naștere a poetului.

Bună seara, Maestre!

Trebuie să știți că în drumul spre „Muzeul Pietrei” din Sângeru puteți poposi la Muzeul Conacul Belu din Urlați. După ce veți simți căldura pietrelor, puteți să vă continuați drumul pe DJ 102 C, dar nu uitați să urcați și până în satul Butuci pentru a respira un aer curat și admira, de la o înălțime de aproximativ 600 m deasupra mării, o mare parte a văii Cricovului Sărat. O priveliște de vis. Pe DJ 235, DJ 100 H și DJ 100 G ajungeți la Mănăstirea Ciolanu, vecină cu Tabăra de Sculptură Măgura. Aici „pietrele”, unele de zeci de tone, poartă numele unor cunoscuți sculptori români. După o astfel de ieșire, cu siguranță veți fi mult mai bogați spiritual și mai admirativi față de valorile satului românesc și, în mod deosebit, față de comuna Sângeru. ■

Locuri de vizitat în Ilfov

Pentru că este o toamnă frumoasă, este momentul ideal de a descoperi locuri noi, pline de însemnătate, care ne vor bucura sufletul și ne vor scoate din cotidian. Deși la prima vedere am spune că județul Ilfov nu este un loc încărcat de obiective turistice, iată că există locuri care merită menționate!

Ruinele Mănăstirii Chiajna

Foto: Facebook

Până să ieși din București, în cartierul Giulești, poți vizita ruinele Mănăstirii Chiajna. Construcția mănăstirii a început în timpul domniei lui Alexandru Vodă Ipsilanti (1774-1782) și a fost finalizată în timpul fanariotului Nicolae Mavrogheni (1786-1790). Mănăstirea a fost construită în stil neoclasic, impresionând prin dimensiunile mari pentru acea vreme: 43 metri lungime și 17 înălțime, având ziduri groase de unu și doi metri. Deși a fost construită ca să servească drept lăcaș de cult, Mănăstirea Chiajna nu a ajuns să fie sfințită vreodată din cauză că a fost luată cu asalt de turci, care au tras cu tunul în zidurile ei, iar apoi, în jurul anului 1800, a devenit loc de refugiu pentru bolnavii de ciumă. Mănăstirea a rămas subiectul multor legende care spuneau că aceasta ar fi blestemată. Începând cu 2008 a fost reluată aici viața monahală, mănăstirea având hramul „Sfântul Cuvios Ioan Iacob Românul” și „Sfinții Martiri Brâncoveni”.

Pădurea și Lacul Snagov

La o depărtare de 40 de kilometri de București, în prelungirea pădurii Căldărușani se găsește pădurea Snagov - colț din vechii codri ai Vlăsiei -, un loc ideal pentru amatorii de plimbări și drumeții în natură. Între copacii mari și înalți de stejari, tei impunători și frasini, putem găsi desișuri de alun, cătină, soc și lemn câinesc, iar primăvara flori înflorite: crini de pădure, sânziene, brândușe și ghiocci. Pădurea dispune de o rezervație cinegetică din care fac parte: fazani, potârnichi, căprioare, pisici sălbatice și cerbi lopătari. În vecinătatea pădurii se află lacul Snagov, unde se desfășoară antrenamente și cantonamente naționale și internaționale de canotaj. Lacul Snagov este cel mai mare și cel mai cunoscut lac de agrement pentru distracțiile nautice. Aici se pot închiria ambarcațiuni de pescuit, hidro biciclete, bărci cu motor și vapoare.

Mănăstirea Căldărușani

Aflată la mică distanță de București, pe malul lacului Căldărușani, în comuna Gruï, mănăstirea a fost zidită între anii 1637 - 1638, fiind înzestrată cu multe daruri de domnitorul Matei Basarab.

Mănăstirea Căldărușani, păstorită pentru o vreme de Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica, este una dintre marile mănăstiri cu viață de obște din sudul țării noastre. Ansamblul monahal de la Căldărușani este compus astăzi din biserica cea mare, zidită în centru, chiliile, așezate inițial pe trei laturi, zidul de răsărit, turnul clopotniță, biserica din cimitir, aflată în partea de miază-noapte a mănăstirii. Mănăstirea este așezată în mijlocul peninsulei care se avântă îndrăzneț în apele lacului Căldărușani și înconjurată de renumitul codru al Vlăsiei, altădată loc de refugiu al haiducilor și băjenarilor, Mănăstirea Căldărușani își trage numele de la configurația terenului care seamănă cu o căldărușă.

Palatul Știrbey

Situat în orașul Buftea, pe malul lacului cu același nume, Palatul Știrbey este amplasat la 18 km față de centrul Bucureștiului. Actualul palat a fost ridicat în 1864 de Alexandru Știrbey, în mijlocul unui parc cu arbori seculari. Clădirea, cu o arhitectură sobră, și-a păstrat de-a lungul timpului fațada cu ancadrame de piatră, cu motive decorative simple. Mândria domeniului de la Buftea a fost și a rămas capela cu influențe bizantine, o bijuterie construită în stil neo-gotic cu altar și gropniță, având scara de acces deosebit de frumoasă din marmura albă, de Carrara, sculptată, cu două rampe și vitralii poleite cu aur, din păcate, astăzi pierdute. Palatul Știrbey prezintă în jurul său un vast domeniu de 24 ha, cu arbori care ating chiar și remarcabila vârstă de 400 de ani, având un superb lac interior cu o suprafață de 1.4 ha. Întregul domeniu reprezintă un loc ideal de vizitat pentru toți cei care își doresc în weekend o oază de liniște și relaxare.

Muzeul-Atelier Școala de la Piscu

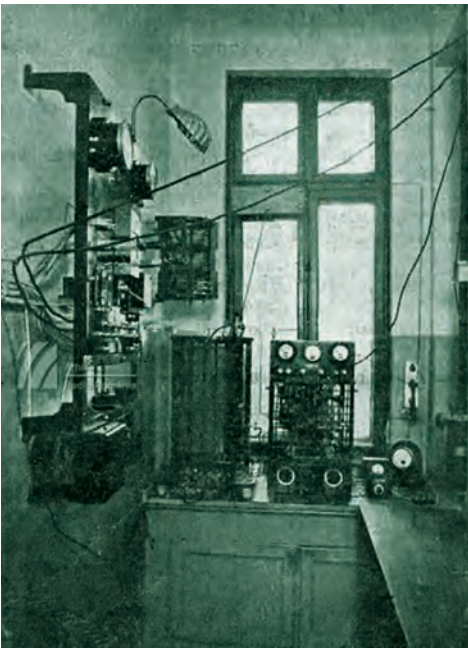
Muzeul-Atelier Școala de la Piscu este un spațiu cultural nou, deschis în inima unui vechi sat de olari Piscu, care aparține de comuna Ciolpani. Muzeul găzduiește o colecție de ceramică țărănească, existând ateliere de olărit, linogravură și pictură, zonă multimedia ce redă imagini în memoria vechii comunități de meșteri de la Piscu. Muzeul-Atelier Școala de la Piscu valorifică experiența a 15 ani de cercetare și acțiune educațională și culturală, dedicată patrimoniului cultural. Inițiatorii săi, istoricul de artă Adriana Scripcariu și sculptorul Virgil Scripcariu, și-au propus să prezinte public moștenirea satului Piscu plasată în contextul mai larg al tehnicilor tradiționale de lucru cu pământul și de comunicare între tradiție și creație contemporană. ■

Surse: historia.ro, merg.in, arhiepiscopiabucurestilor.ro, muzeu.piscu.ro

 Iulia GEORGESCU

„Alo, alo, aici e Radio România...”

 Material prelucrat de Victor COLONELU, regizor de film

Întotdeauna este bine să consultăm arhivele culturii și să facem tot posibilul să aducem în prezent tot ce s-a petrecut cu mulți ani înainte. Cu toții, în decursul anilor am ascultat emisiunile de la radio. Ascultam muzică ușoară, simfonică, populară, teatru la microfon, unda veselă, sport și tot felul de știri.

„Alo, alo, aici Radio România” - acesta era începutul emisiunilor din „1 noiembrie 1928” care pleca pe calea undelor în casele românilor. Era un drum deschis prin muzică, poezie, informații, în general pentru ca să își croiască drum spre mintea și inima ascultătorilor. La 1 noiembrie 1928, o baghetă magică aducea românilor cea dintâi emisiune a radioului. La 93 de ani de la înființare, Radioul își sărbătorește trecutul. Clădirea Radio, așa cum există ea astăzi, pare construită de un arhitect glumeț. Este greu să te descurci în ea. Uneori te poți rătăci, dar pentru realizatorii de emisiuni aici drumul este de neuitat. Este locul unde ideile prind viață, unde există o maximă solicitare intelectuală și sufletească pentru ca emisiunile să fie realizate foarte bine. Arhiva Societății de Radio păstrează documente care prezintă fenomenul radiofonic din România din 1928. Primii 25 de ani de radiofonie românească și-au găsit locul în arhivă, dar din 1950, odată cu apariția benzii magnetice, a fost înregistrată istoria Radioului și prin mărturii sonore. Arhiva Radioului are documente rare - conferințe, interviuri, poezii, fotografii.

În 1935, la Institutul Electrotehnic al Universității București, avându-l în frunte pe Dragomir Hurmuzescu, a fost dat în folosință primul receptor radiofonic care făcea posibile primele audiții publice ținute de două ori pe săptămână, joia și sâmbăta, la orele 21.30. „Regulamentul pentru aplicarea Legii pentru instalarea și folosirea

stațiilor și a posturilor radioelectrice”, în care se preconiza înființarea unei societăți de difuzare pe acțiuni (60% capital de stat și 40% capital particular) a fost adoptat la 1 septembrie 1925, iar la 26 octombrie, prin Decretul regal nr. 245 se aproba statutul și prospectul de emisiuni a Societății de Difuziune Radiofonică din România. În 1926, în România, erau circa 2.000 de deținători de aparate radio. La 19 iulie 1928, imobilul din str. General Berthelot nr. 60, primul sediu al Societății Române de Radiodifuziune, a fost achiziționat, iar la 1 noiembrie 1928 a fost difuzată prima emisiune cu anunțul „Alo, alo, aici Radio România”, urmat de cuvântul primului președinte al Societății, Dragomir Hurmuzescu.

Radio București era socotit mijlocul cu putere de informare și propagandă politică și culturală a statului, având o rază mare de audiență, alături de presa scrisă. Una dintre primele voci ale radioului a fost a doamnei Titel Haqe - „Tanti Radio”, din programele dedicate copiilor din școlile primare, care a debutat la 12 ianuarie 1929, emisiune care se difuza joia cu cele mai îndrăgite povești din literatura românească.

În istorie au rămas și crainicii Paula Vasilescu-Rebreanu, Domnica Păun, Teodor Scarfat, precum și marii comici ai vremii - N. Stroie și Vasilache. După război, vocile radioului au fost și Dinu Ianculescu, Cleo Știrbei, Eugen Turjanski, Ion Ghițulescu, Victor Andrei. Au fost și „Unda veselă” cu Gheorghe Mugur, poetul Vasile Voiculescu și scriitorul Horia Furtună și „Copiii noștri”, cu Isabela Sadoveanu, care cuprindea „Cronica dramatică”, de I. M. Sadoveanu, „Cronica muzicală”, de Constantin Brăiloiu”, „Cronica literară”, de Perpessicius, „Cronica modei” de Tudor Arghezi și „Cronica cinematografică” de D.I. Suchianu.

La 1 septembrie 1929 a început să emită și postul din Băneasa, cu ocazia Expoziției Internaționale de Radio. La 25 decembrie 1932 s-a transmis Pastorală Patriarhului Miron Cristea, iar la 11 iunie 1933 primul meci de fotbal România - Iugoslavia. La 21 septembrie 1939, un raport al emisiunilor consemna că „opt legionari înarmați au pătruns în sediul Societății de Radio și au anunțat că prim-ministrul Armand Călinescu a fost asasinat la Sinaia. La 10 februarie 1938 s-a instaurat dictatura regală”. ■

Ilfoveni cu care ne mândrim În amintirea lui „nea Mitică”, olarul din Piscu

Piscu este un fost sat de olari unde, de când se știe, meșteșugul olăritului se transmitea în familie, „din tată în fiu”. Spun sătenii că ei se culcau și se sculau în ritmul roților de olărit. Tradiția a fost păstrată până în anii 80, când în sat se lucra în peste 120 de cuptoare, pentru că așa cum spune unul dintre săteni „era mândrie să fii olar, că erai meseriaș”. După Revoluție totul s-a schimbat, oalele, străchinele, paharele olarilor nu au mai avut prea multă căutare, ceea ce face ca azi în Piscu să mai știe rosturile și să mai lucreze lutul cu adevărat doar trei meșteri și încă vreo doi ocazional.

„Nea Mitică”, cum îl știa lumea, atât în sat, cât și prin târguri - specialiști din domeniul meșugurilor tradiționale, respectiv al ceramicii, colegi de breaslă și nu numai - pe numele său Constantin Dumitru -, a fost unul în ograda căruia s-a auzit ritmul roții de olărit aproape permanent. S-a născut în 1939, „cu ochii în lut”, în comuna Ciolpani, satul Piscu, Ilfov. De mic a învățat de la tatăl său să se „joace” cu lutul, să-l frământa, să-i dea diferite forme. Cu trecerea anilor „joaca” s-a transformat într-o adevărată meserie, pe care mai apoi a transformat-o în arta prelucrării lutului. A învățat tot ce trebuia să se știe despre lut - de la alegerea locului de unde își lua pământul, până la a duce la târg produsele pe care cu sârg le migălea. Am aflat că „nea Mitică” își lua pământul din Lunca Ialomiței. Pământul sau „clisa”, cum îi spunea meșterul, îl depozita într-un loc curat, îl uda bine cu apă, îl acoperea și îl lăsa la macerat. Între timp îl mai amesteca cu apă, îl călca cu călcâiul sau malaxorul, atât cât știa că trebuie ca să devină lut, îl făcea bulgări mari, în jur de 10 kg, apoi îi băga „în folie” la beci. Apoi scoatea în atelier câte un bulgăr, îl bătea și îl împărțea în bulgări mai mici, după cum vrea să facă vasul de mare.

„Nea Mitică” și la modelarea lutului ținea să urmeze tradiția locului. Din

măinile sale au ieșit vase care aparțin de categoria ceramicii utilitare, pe care o folosește, de regulă, tot omul de rând din comunitatea satească: străchini, căni, borcane, ghivece, oale. Vasele după uscare le ornamenta simplu, cu desene florale sau geometrice. Acestea au dimensiuni din cele mai diverse, de la cănuțele lipite între ele cu „mocirlă”, care devin solnițe, până la vase mari - ghivece, lăptării, ulcioare etc. Mai lucra, cum s-ar spune marginal, și celebrele „figurine de Piscu”, tot din lut, zoomorfe sau antropomorfe: cai, cerbi, capre, măgari, boi, cu coarne mari sau mici, căței, pisici, cocoși, găini, curcani, iepuri și câte altele - toate expresive, cu ochi mari și figuri hâtre, cărora le atașa un mic fluier, atent lucrat (îi dădea găuri cu un bețișor fin, iar apoi îi tot încerca sunetul, pe măsură ce se usca). Și acestea după uscare erau ornamentate.

În ultimii ani „nea Mitică” își făcea singur cuptoarele. A ridicat unul la Muzeul Țăranului Român, împreună cu Gheorghe Mihai. Apoi, la Piscu, la sediul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov din Voluntari și în propria ogradă.

„Nea Mitică” a ridicat singur cuptoarele, urmând toate etapele specifice, de la trasarea cercului, căruia i se fixează centrul cu un țărș, până la îngrădirea lui cu nuiele și udarea întregului edificiu, gata de a primi vasele și figurinele. Așadar, la Piscu era un meșter cuptor - Constantin Dumitru.

Important este că, dincolo de obiectele care ieșeau din mâinile sale prin plămădirea lutului, tot timpul în preajma sa se adunau tineri cărora le împărțea din tainele meșteșugului. A fost în mijlocul lor și în cadrul proiectelor culturale „Lut Ars” (2007-2012) și la „Școala de vară”, fie la manifestările periodice organizate de Muzeul Național al Țăranului Român sau de Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București. ■

 Anica POPA

Gheorghe Zaharia din Brănești, unul dintre cei mai mari sculptori contemporani din România

 prof. Marius Ovidiu SEBE

Gheorghe Zaharia s-a născut la 30 august 1952, în Brănești. Este absolvent al Universității Naționale de Arte, Facultatea de Arte Plastice, specializarea Sculptură și Master, specializarea Sculptură. Locuiește în București. Portofoliul cuprinde numeroase lucrări de sculptură din diverse materiale: bronz, metal, lemn, piatră, plastic, ș.a., inclusiv lucrări de grafică. Lucrările sale, în colecții private sau muzee, sunt răspândite în numeroase țări de pe mapamond: România, China, Franța, Croația, Spania, Turcia, Rusia, Grecia, Austria și Noua Zeelandă. Participă la numeroase expoziții de grup și obține numeroase premii și distincții: 2006 - Premiul al III-lea pentru Sculptură la Gala “Primavera”, București, România; 2008 - „Medalia de aur” la Expoziția olimpică de artă plastică, Beijing, China; 2010 - Premiul al III-lea pentru Sculptură la a II-a biennială

internațională a pictorilor și sculptorilor „Mediterraneană 2010”, Split, Croația; - „Marele premiu - placheta de aur” la al XII-lea salon internațional de artă „M. C. A. Azur”, Cannes, Franța; 2011 - Premiul pentru Sculptură la a V-a ediție a Salonului Mic București, Galeria „Căminul Artei”, București, România; 2012 - „Medalia de aur” la prima biennială - simpozion „Ecorea”, Jeonbuk, Coreea de Sud; „Marele Premiu Întâi Sculptură - placheta de aur” la al XIII-lea salon internațional de artă „M. C. A. Azur”, Cannes, Franța; „Premiul Primăriei Orașului Cannes - medalia de aur” la al XIII-lea salon internațional de artă „M. C. A. Azur”, Cannes, Franța etc. Gheorghe Zaharia are o carieră impresionantă. Participă la numeroase expoziții la București, Viena, Chișinău, Veliko Târnovo, Gongju (Coreea de Sud), Palermo, Cannes, Beijing. ■

Surse: gheorghezaharia.ro; sculpture.ro

31 august 2021

Ziua Limbii Române: cursuri, expoziții, muzică, film, expoziții, teatru și conferințe

„Româna se află în primele 20 de limbi vorbite, printre cele 6.000 - 7.000 de pe planetă”, ne amintește președintele Academiei Române, Ioan Aurel Pop. Prin Legea 53/2013 a fost instituită ziua de 31 august ca Ziua Limbii Române. Ziua Limbii Române a fost sărbătorită și în acest an, la 31 august, în reprezentanțele Institutului Cultural Român prin cursuri, muzică, expoziții, filme românești, publicații sau evenimente online.

Institutul Cultural Român de la Bruxelles.
Un deceniu de limba română predată studenților străini
Reprezentanța din Bruxelles i-a adresat profesoarei Elena Cărbunaru-Butușină invitația de a vorbi despre bucuria de a preda limba română în Belgia și despre satisfacția resimțită, atât de ea, cât și de studenți, în timpul acestei călătorii lingvistice comune. Cursurile de limba română pentru străini reprezintă unul dintre cele mai importante proiecte de continuitate ale Institutului și contribuie, în egală măsură, la strategia de promovare a culturii și civilizației românești. Timp de un deceniu, cursurile au contribuit la diversificarea categoriilor de public cu acces la cultura română. Fie că vorbim despre interese profesionale, fie culturale, cursurile nu reprezintă doar modalitatea clasică de a descoperi tainele limbii române, ci și o incursiune în spațiul românesc, admirat pentru istoria, tradițiile și particularitățile sale.

Institutul Cultural Român „Mihai Eminescu” de la Chișinău.
Concerte, concurs și conferințe, pentru publicul din Republica Moldova

La Concertul Youth Orchestra, alături de La La Play Voices, de pe 31 august, din Scurul Catedralei din Chișinău, au participat 60 de tineri muzicieni din Moldova, cu 10 muzicieni din partea stângă a Nistrului, din România, Ucraina, Olanda, Franța, Spania și Elveția ICR Chișinău a sprijinit trei concerte ale Moldovan National Youth Orchestra, pe 29 august la Institutul Muncii Parc Râșcani, pre-concert copii Voices - pe 30 august și Concert Extraordinar Youth Orchestra împreună cu La La Play Voices, cu 200 copii, în Scurul Catedralei din Chișinău. Pe 31 august, în Aula Academiei de Științe a Moldovei, a avut loc un alt concert, dedicat lui Mihai Eminescu, dirijat de Andriano Marian, dirijor și fondator al Orchestrei Naționale de Tineret a Republicii Moldova (MNYO) și al proiectului de expediție națională și muzică clasică din Republica Moldova, Concursul de poezie, proză și eseu „Limba Română este patria mea” (Nichita Stănescu), organizat în colaborare cu Consulatul General al României la Bălți, Episcopia de Bălți, fostă a Hotinului, a Mitropoliei Basarabiei și Direcția Învățământ Soroca

s-a adresat tinerilor iubitori ai limbii române și s-a aflat la a doua ediție.

Institutul Cultural Român de la Istanbul.
Dublă aniversare: 200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri și sărbătorirea Limbii Române
La 200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri și în contextul celebrării Zilei Limbii Române, ICR Istanbul a pregătit două filme speciale, postate marți, 31 august, pe pagina oficială de Facebook și canalul YouTube al reprezentanței. În primul film, poetul turc Mesut Şenol a vorbit despre viața și opera lui Vasile Alecsandri, personalitate majoră a culturii naționale și a recitat în limba turcă câteva dintre poemele marelui poet român, „Hora Unirii” și „Sfârșitul iernii”, în traducerea lui Kerim Altay, respectiv, Ismail Ziyayeddin. Acestea au fost publicate în antologia „Poezie contemporană românească”, Editura Özgür, cu sprijinul ICR Istanbul. Materialul a fost completat de un alt film, o interpretare a poeziei „Hora Unirii” de Vasile Alecsandri, pregătită de 16 cursanți, înscriși în primul semestru al cursurilor de limbă română pentru străini, cu o introducere susținută de profesoara de limba română Jenny Marilena Șișli.

Institutul Cultural Român de la Lisabona.
Literatura română la feminin
Anul acesta, ICR Lisabona a celebrat Ziua Limbii Române prezentând în mediul online literatura română „la feminin”. S-a avut în vedere aducerea în prim-plan a literaturii noastre contemporane, prin vocile unor importante scriitoare române, poete sau prozatoare, din generații diferite, traduse în limba portugheză. Au fost publicate o serie de fragmente în română, împreună cu traducerea în portugheză, din operele scriitoarelor Diana Adamek, Magda Cărneci, Gabriela Adameșteanu, Ileana Mălăncioiu, Ana Blandiana, Angela Marinescu, Ioana Bâldea Constantinescu, Grete Tartler, Alina Gherasim, Liliana Ursu și Florina Iliș.

Institutul Cultural Român de la Londra.
Celebrarea Zilei Limbii Române și marcarea a 500 de ani de la Scrisoarea lui Neacșu
La ICR Londra evenimentul a avut o miză dublă: sărbătorirea Zilei Limbii Române și

omagierea a 500 de ani de la redactarea primului document istoric în limba română, Scrisoarea lui Neacșu. ICR Londra a difuzat, pe canalele online ale reprezentanței, o prelegere susținută de dr. Oana Uță Bărbulescu, lingvist și lector de limba română în cadrul Universității Oxford și conferențiar la Facultatea de Litere a Universității din București. Prelegerea a fost accesibilă unui public larg, interesat de morfologia și sintaxa istorică, de istoria și structura limbii române și de dialectologie. În această marjă, au început și cursurile de limba română pentru copii și adulți, organizate în 5 module.

Institutul Cultural Român de la Madrid.
„Ziua porților deschise”, dezbateri și expoziția „George Enescu: viața și activitatea”
Marți, 31 august, a fost „Ziua porților deschise”, pentru biblioteca reprezentanței, al cărei fond de carte conține 5.000 de volume, în română și în spaniolă, peste 600 de materiale multimedia și aproximativ 3.000 de reviste tematice. Vizitatorii au primit cărți, dicționare, CD-uri sau alte materiale în limba română. Au fost prezentate activitățile Institutului, agenda culturală și promovate cursurile de română pentru adulți, cel mai longeviv program al ICR Madrid. Seara a fost organizată dezbateră „Limba română în Spania. Între intercultural și transnațional”, transmisă în direct, pe pagina de Facebook a reprezentanței. La Galeria ICR Madrid a fost deschisă expoziția „George Enescu: viața și activitatea”, realizată de Muzeul Național George Enescu din București. Expoziția cuprinde 24 de panouri fotografice, cu momente importante din viața muzicianului român, precum și etape relevante ale carierei compozitice, cu accent pe capodopera „Edipe”, aspecte din întâlnirile maestrului cu marii artiști contemporani, cum ar fi violoncelistul, compozitorul și dirijorul spaniol Pablo Casals. Expoziția marchează 140 de ani de la nașterea marelui muzicianul român și va fi deschisă între 31 august și 15 septembrie.

Institutul Cultural Român de la Paris.
Limba Română prin cinema
Folosirea suportului cinematografic poate fi un argument de promovare a limbii române, iar ICR Paris a propus o seară de film românesc contemporan, pentru cei peste 45.000 de abonați online, pe pagina de Facebook. „Omul roșu”, realizat de Mugur Vărzariu și produs de Bogdan Mureșan, a fost accesibil pe 31 august, ora 20.00. În același context, reprezentanța oa oferit

informații referitoare la cursurile de limba română de la ICR Paris. Amintit de Le Figaro ca fiind un film care „contează”, „Omul roșu” a fost prezent în competiția Festivalului de documentar de la Pessac, în 2019, dar și în competiția celei de-a opta ediții a Festivalului Internațional de Film Cinepolitica (2019, București).

ACCADEMIA DI ROMANIA IN Roma.
„Dimmi tre parole... in romeno!”, „Spune-mi trei cuvinte... în română!”
Elevii de la cursurile de limba și cultura română - nivel Începători și Intermediari organizate de Accademia di Romania in Roma și ICR, având-o ca profesor coordonator pe dna Nicoleta Neșu, au realizat o suită de înregistrări pe care le-au montat într-un scurt film postat pe canalul de Youtube „Romeno in Accademia”. Fiecare dintre cursanții care au răspuns cu plăcere și cu mare interes la această nostimă provocare a dorit să împărtășească, colegilor și tuturor celor interesați, curiozitatea și atracția pentru cultura și pentru limba română, descoperirile pe care le-a făcut, experiența de învățare a limbii române, precum și aprecierea pentru curs și pentru profesorul care predă. Accademia di Romania in Roma a postat pe pagina de Facebook acest montaj de Ziua Limbii Române, dând acestei celebrări o nuanță de prospețime și de actualitate, dovedind interesul de care Limba Română se bucură în Peninsula și, nu în ultimul rând, pregătind în acest fel și începerea noului an academic, care va readuce publicului posibilitatea de a se înscrie la cursurile organizate de Accademia di Romania in Roma și de ICR.

Institutul Cultural Român de la Tel Aviv.
„Venerabilul Caragiale”, eveniment multidisciplinar
Un eveniment literar de excepție, „Venerabilul Caragiale”, dedicat marelui scriitor național, moderat de Cleopatra Lorințiu, a avut loc în limba română, marți, 31 august, la sediul ICR Tel Aviv. Din Israel au participat Dan Romașcanu, blogger de teatru și film: „Caragiale în teatru și film, de-a lungul timpului”; dr. Lucian Zeev Herșcovici, cercetător și istoric: „Evreii și chestiunea israelită în opera lui Caragiale”; Dorit Nitai Neeman, director, și Martin Blumenfeld, actor, de la Teatrul Karov din Tel Aviv: „Umorul lui Caragiale în limba ebraică”. Manifestarea a beneficiat de intervențiile înregistrate ale unor invitați din România, precum Mircea Cornișteanu, regizor, cu o lectură de texte din operele lui I. L. Caragiale și din spectacolul „Al matala Caragiale”, realizat după corespondența, publicistica, proza și dramaturgia autorului sărbătorit; Ioana Calotă Phillipide, actriță: interpretarea unui fragment din operele dramatice ale lui Caragiale; de asemenea, a fost proiectat un fragment din producția israeliană a piesei „O scrisoare pierdută”, de la Teatrul Karov. Textul piesei a fost tradus în ebraică și adaptat pentru scena israeliană de regretatul Nicu Nitai. După eveniment, a fost difuzată înregistrarea integrală a programului și publicat un scurt reportaj video, cu subtitrare în limba ebraică, pe platformele de social media ale ICR Tel Aviv. ■

„See & SHARE“ „Vezi și împărtășește“ cu noi

dr. Florin PETRESCU, director CCD Ilfov

Întâlnirea de la Plovdiv (Bulgaria) din perioada 24-26 august 2021 a marcat reluarea întâlnirilor „față în față“ din noul proiect Erasmus+ care „pleacă“ la drum. Este vorba despre un parteneriat strategic pentru educația adulților, cu finanțare din partea Comisiei Europene, care ar fi trebuit să înceapă în 2020, dar din cauza pandemiei nu s-a putut implementa. Încheierea proiectului ar fi trebuit să se întâmple în septembrie 2022 dar, așa cum arată planul activităților acest lucru va fi imposibil, iar finalizarea cu succes va avea nevoie de o prelungire de cel puțin șase luni.

Proiectul are ca parteneri reprezentanți ai asociațiilor „de tineret“ sau de „îmbătrânire activă“ din cinci țări europene: Attiva SportUtility (Italia), Fundația Courage (Bulgaria), Asociația Ecologie-Sport-Turism AEST (România), FSFCA (Ungaria), Oxigen (Macedonia de Nord).

Proiectul încearcă să răspundă la o întrebare esențială, aflată pe buzele multor europeni tineri. De ce este nevoie de schimburi / mobilități pentru persoanele în vârstă (seniori)? Pentru că seniorii au mai puține oportunități de a călători pentru muncă sau pentru vacanțe și știu foarte puține despre programele educaționale ale Uniunii Europene și în special despre programul ERASMUS+.

Dar, în același timp, cetățenii seniori sunt martori ai istoriei recente europene, sunt martori ai timpurilor europene interesante pe care le trăim, cum ar fi creșterea rolului tehnologiei, sporirea mobilității personale și a amestecului cultural al populației.

Proiectul se adresează unui grup țintă foarte larg format din persoane de peste 18 ani și de peste 55 de ani adică tineri-adulți (18+) și adulți-tineri (55+). Fiecare partener va trebui să își folosească toate canalele și mijloacele pentru a implica adulți tineri și seniori ca să ia parte la activitățile și schimburile culturale care vor avea loc în cadrul proiectului.

Obiectivele sunt promovarea dialogului între generații cu privire la istoria și valorile Europei și promovarea valorilor Europei prin crearea de itinerare prin locuri de mare valoare de simbol a istoriei și culturii Europei.

Ce este o întâlnire de proiect/management? Este o întâlnire comună de lucru cu durata de trei zile din care două sunt pentru transport și una pentru lucrul efectiv. La aceste tipuri

de întâlniri participă câte trei reprezentanți (staff) ai tuturor partenerilor. Tematica este legată de planificarea, organizarea, coordonarea, evaluarea intermediară a activităților sau a rezultatelor proiectului. În cadrul proiectului vor mai avea loc, una deja s-a întâmplat, două întâlniri de management la București și la La Spezia-Italia, cu durata a trei zile (una lucrătoare și două de transport) cu participarea a trei persoane din partea fiecărui partener. În afara întâlnirii de proiect care a avut loc la Plovdiv în perioada 24-26 august 2021, vor mai avea loc alte două întâlniri de proiect „face to face“, una la București în iunie anul viitor și alta la La Spezia în octombrie 2022. Aceasta din urmă va avea și un caracter rezumativ, de încheiere și de prezentare a rezultatelor proiectului. Ce este o întâlnire de formare/dezvoltare? Este o întâlnire comună, de lucru cu durata de cinci zile din care două sunt pentru transport și trei pentru lucrul efectiv. La aceste tipuri de întâlniri participă membrii grupului țintă (adulți cu vârste de 18+ și 55+ care învață), câte patru reprezentanți din partea fiecărui partener. În cadrul proiectului vor mai avea loc cinci întâlniri de formare la Plovdiv-Bulgaria, La Spezia-Italia, București-România, Skopje-Macedonia de Nord și în Ungaria. Acestea se vor desfășura conform calendarului stabilit iar prima va avea loc în Ungaria în perioada 11-15 octombrie 2021, următoarea în Macedonia de Nord, la Skopje, în luna martie 2022, următoarea la București în luna iunie 2022, în continuarea întâlnirii de proiect, următoarea la Plovdiv în luna septembrie 2022 și ultima, de încheiere, în luna octombrie 2022 la La Spezia în continuarea întâlnirii de proiect.

Între aceste întâlniri transnaționale în care au loc schimburi între membrii grupului țintă din cele cinci țări participante, vor avea loc și activități proprii ale fiecărui partener, organizarea itinerariilor locurilor emblematice. Se vor realiza versiuni tipărite cu descrierea locurilor simbolice din fiecare oraș / regiune parteneră. Conținutul ar trebui să fie adecvat și potrivit pentru a fi folosit și înțeles atât de cetățenii locali, cât și de cei străini, subliniind legăturile cu celelalte culturi și țări partener. Itinerariile vor fi completate și cu producerea de materiale video cu povestirile tinerilor și seniorilor despre locurile alese. Fiecare partener va filma locurile istorice alese (monumente, palate etc), fiecare cu povestea personală care spune ceva despre acel loc.

Fiecare partener își va desfășura propriile activități de informare și promovare, pentru a crește gradul de conștientizare a problemelor explorate de proiect și pentru a îmbunătăți vizibilitatea activităților în rândul părților interesate din fiecare regiune. ■

Reconectare și renaștere a programelor europene la CCD Ilfov după blocajul pandemic

Simona LUCA, prof. metodist CCD Ilfov

După o lungă perioadă de îngheț și incertitudine cauzată de pandemia de Covid-19, care a afectat în mod dramatic nu doar activitățile educative, dar mai ales a blocat total mobilitatea pentru participarea la programe și cursuri internaționale cu deplasare și prezență fizică, a venit timpul să ne reconectăm în aceste proiecte și fizic, nu doar comunicațional și emoțional.

Această experiență trăită de întreaga omenire a fost una nu doar absolut neobișnuită, dar mai ales super-solicitantă fizic și emoțional pentru fiecare dintre noi, și întinsă pe o lungă durată de timp. De aceea, revenirea la organizarea și participarea la cursuri europene se dovedește a fi o experiență semnificativ diferită de cum știam înainte că se desfășoară aceste mobilități, prin gradul imens de incertitudine și condițiile total schimbate în ce privește atât călătoriile internaționale cât și reorganizarea acestor cursuri Erasmus+ amânate și reportate de mai multe ori în decurs de doi ani. Pandemia Covid-19 a intervenit chiar în mijlocul perioadei în care se desfășura participarea la cursurile Erasmus+ de formare din cadrul unui proiect de educație remedială pentru adulți, șansa a doua prin competențe digitale și psiho-sociale europene, coordonat de CCD Ilfov în parteneriat cu două unități din județ care implementează educația adulților prin programul remedial pentru adulți *A doua șansă*.

Astfel, 16 formatori- colaboratori ai CCD Ilfov participă, în delegații de câte doi sau patru participanți, la cinci cursuri de formare diferite, în țări diferite. Trei dintre cursuri vizează modalități, strategii, aplicații și programe de învățare la distanță, asistată de tehnologie digitală, iar două abordează tematica psiho-pedagogică a învățării la adulți, resurse motivaționale și reconstruire mentală interioară care facilitează procesul dezvoltării continue pe întreaga durată a vieții, activarea și valorificarea întregului potențial pentru identificarea și atingerea scopurilor și descoperirea misiunii în viață. Ca un rezultat al participării fiecărui formator la câte un curs, după încheierea perioadei cursurilor se reunesc toți într-o echipă largită. Fiecare curs este analizat de toți, iar dintre aceste cursuri, precum și alte dezvoltări ulterioare aduse de fiecare formator, se va concepe un nou program de formare pentru adulți, original. Acesta va include cele două laturi împreună: psihologică și tehnologică. Conținutul psiho-informațional, pedagogic se va contopi cu cel digital-instrumental, pentru a reconstrui

învățarea viitorului. Digitalul a devenit o componentă esențială în stimularea învățării și dezvoltării, de-a lungul vieții. Noutatea și aspectul de atractivitate le reprezintă această subtilă și continuu descoperită împletire între dezvoltarea mentală, emoțională și motivațională jalonată de inserarea componentei de conectare și dezvoltare prin intermediul comunicării și utilizării instrumentale a facilităților digitale și a noilor aplicații. În acest context, în proiect s-au reluat participările la cursuri prin tema „Andragogy-Self Directed Learning“ - Educația adulților, Învățare auto dirijată, organizat de compania de training Anatolia Education (<https://anatolia-ec.com>).

Între 16 și 22 august, la Paris, la cursul „Andragogy-Self Directed Learning“ a participat o echipă de formatori de prestigiu și forță creatoare din cadrul proiectului, formată din Adriana Stoica, inspector școlar general al ISJ Ilfov, Teodora Miclea, inspector de specialitate din cadrul ISJ Ilfov, prof. Isabel Ana-Maria Gheorghiu reprezentând Școala nr. 1 Pantelimon, din consorțiu, și Elena-Iuliana Marin, director al Liceului Teoretic „Al. Rosetti“ Vidra, un alt partener din consorțiu.

Pentru grupul țintă reprezentat de adulții defavorizați și profesorii care lucrează cu aceștia vor fi constituite experiențe remarcabile, participarea lor fiind foarte importantă atât prin prisma proiectului în general, cât și prin dezvoltarea lor, personală și profesională. Fiecare au fost provocate să depășească probleme și obstacole dintre cele mai diferite, dar poate nu întâmplător, proiectul, prin sensurile lui subtile a condus la această desfășurare. Dacă proiectul își propune să îi învețe pe adulții defavorizați să își depășească limitele, prin întreg acest context creat, îi provoacă pe participanți și pe organizatori să își depășească ei înșiși limitele, să experimenteze personal trăirile interioare dominate de stres și incertitudine, de dificultăți, pentru a savura bucuria reușitei, a trăi emoția în care observă că fiecare dintre obstacole a fost doar o modalitate de activare a resurselor pentru a le depăși. ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov